तैत्तिरीयसंहिता *f.* die Saṃhitâ der Taittirîya.
तैत्तिरीयारण्यक *n.* ein Âraṇyaka der Taittirîya.
तैत्तिरीयोपनिषद् *f.* die Upanishad der T.
तैमिर *Adj.* Verfinsterungs-, **रोग** *m.* -krankheit, Trübung (*der Augen*).
तैमिरिक an getrübten Augen leidend.
तैमिर्य *n.* Trübung (*der Augen*).
तैर्थिक sektiererisch, ketzerisch. *m.* Autoritätsperson. *n.* Wasser von einem heil. Badeplatz.
तैर्यग्योन, °नि *u.* **°न्य** tierischen Ursprungs; *m.* Tier.
तैल *n.* (Sesam-) Öl.
तैलकार *m.* Ölmüller.
तैलकुण्ड *n.* Ölkrug.
तैलपर्णिक *m.* Art Sandelbaum; **n.* das Holz dess.
तैलपात्र *n.* Ölgefäfs.
तैलप्रदीप *m.* Öllampe.
तैलयन्त्र *n.* Ölmühle.
तैलिक *m.* Ölmüller; *f.* **ई**.
तैष, *f.* **ई** zum Mondhause Tishya gehörig; *m. N. eines Monats.*
तोक *n.* Nachkommenschaft, Stamm. Geschlecht. *Oft zus. mit* **तनय**.
तोकवन्त् Nachkommen habend.
तोकसाति *f.* Kindergewinnung.
तोकिनी *f.* Kinder habend *o.* bekommend.
तोक्म *m.* junger Getreidehalm, Schössling.
तोक्मन् *n. dass.*
तोटक zänkisch; *n.* zänkische Rede, *N. eines Metrums, Art Drama.*
तोत्र *n.* Stachel zum Viehtreiben.
तोद *m.* Stachler, Lenker; Stich.
तोदन *n.* das Stechen.
तोय *n.* Art Cymbel.
तोमर *m. n.* Spiefs.
तोय *n.* Wasser; **तोयं कर्** Wasser spenden (*r.*).
तोयकण *m.* Wassertropfen.
तोयकर्मन् *n.* Wasserceremonie (*r*).
तोयचर sich im Wasser aufhaltend; *m.* Wassertier.
तोयज wassererzeugt; *n.* Lotusblüte.
तोयद *m.* Regenwolke.
तोयदात्यय *m.* Herbst.
तोयधर Wasser tragend.
तोयधार *m.*, **आ** *f.* Wasserstrom.
तोयधि *m.* Meer (Wasserbehälter).
तोयपात *m.* Regen.
तोयमय, *f.* **ई** aus Wasser bestehend.
तोयमुच् *m.* Wolke Wassergiefser).
तोयराज् *m.* Meer (König der Wasser).
तोयराशि *m.* See, Teich, Meer.
तोयवन्त् Wasser enthaltend.
तोयवाह *m.* Wolke.
तोयाञ्जलि *m.* zwei Handvoll Wasser (*r.*).
तोयाधार *m.* Wasserbehälter, Teich.
तोयालय *m.* Meer.
तोयाशय *m.* Teich, See.
तोरण *n.* (Thor-) Bogen.
तोलन *n.* das Aufheben, Wägen.
तोल्य zu wägen.
तोश् träufelnd, strömend, spendend.
तोशस् *dass.*
तोष *m.* Zufriedenheit, Freude über (*Loc., Gen. o.* —°).
तोषण zufriedenstellend, erfreuend; *n.* das Zufriedenstellen, Erfreuen.
तोषणीय erfreulich.
तोषयितव्य zu befriedigen, zu erfreuen.
तोषिन् (—°) zufrieden mit; befriedigend, erfreuend.
तोसुन् *die Infin.-Endung* tos (*g.*).
तौग्र्य *m. patron. Name.*
तौल्य *n.* Gewicht.
तौषार *Adj.* Schnee-.
त्मन् *m.* der Lebenshauch, das Selbst, die eigene Person (*vgl.* **आत्मन्**); *Instr.* **त्मना** *u. Loc.* **त्मन्** *adv.* wirklich, sogar, eben, doch, recht; *bes. nach* **अंध, इव** *u.* **उत**.
त्य (*Pron.-St.*) jener (bekannte), der (= *Artikel*); *oft mit* **चिद्**. *n.* **त्यद्** *s. bes.*
त्यक्तर् *m.* der— (*Gen. o. Acc.*) verlässt *o.* hingiebt.
त्यक्तव्य zu verlassen, zu entfernen, hinzugeben.
त्यक्तुकाम zu verlassen wünschend.
त्यज्, **त्यजति** (°**ते**) verlassen, im Stich